

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104444,Karol-Anders-ur-8-wrzesnia-1893-w-Bloniu-zm-4-lipca-1971-w-Penley-pulkownik-kawa.html>
26.04.2024, 19:56

Karol Anders (ur. 8 września 1893 w Błoniu, zm. 4 lipca 1971 w Penley) - pułkownik kawalerii.

Dnia 29 maja 1920 r. podczas szarży 3 szwadronu 1 Pułku Ułanów Krechowieckich na kawalerię Budiennego, pod wsią Gajworonką [Wołodarka k. Kijowa], porucznik Anders Karol, dowodząc prawym skrzydłem szwadronu, z niezwykłą energią i odwagą dopomagał dowódcy szwadronu (...). W szarży wyżej wymienionej por. Anders został ciężko ranny kulą rewolwerową w piersi, podczas gdy ciął szablą komisarza bolszewickiego. (...) Dnia 17 września 1920 roku w czasie ataku całej 1 Dywizji Jazdy na Ołykę i szosę Klewań - Łuck rotmistrz Anders idąc w awangardzie pierwszy zetknął się pod Ołyką z brygadą Budiennego i nie czekając rozkazów z własnej inicjatywy zaatakował przeważające siły spychając pierwsze szwadrony bolszewickie wprost do Ołyki. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 28 grudnia 1920 i 1 lipca 1921)

Brat Władysława Andersa. Od 1903 uczył się w szkole realnej w Warszawie, a od 1908 w Szkole Handlowej w Kownie. W latach 1912-1913 odbył roczną służbę w rosyjskim 3 Pułku Ułanów. W sierpniu 1914 zmobilizowany do armii rosyjskiej. Od listopada 1917 w 1 Pułku Ułanów w I Korpusie Polskim w Rosji. Od września 1918 uczestniczył w formowaniu 1 Pułku Ułanów Krechowieckich, z którym wziął udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Od 1 stycznia 1925 instruktor w Centralnej Szkole Kawalerii. Od maja 1928 zastępca dowódcy 2 Pułku Ułanów Grochowskich, a od października 1931 25 Pułku Ułanów Wielkopolskich. W 1938 został zastępcą dowódcy 1 Pułku Ułanów Krechowieckich, pełniąc tę funkcję podczas kampanii polskiej 1939 do 9 września, po czym do 12 września 1939 dowódca 2 Pułku Ułanów Grochowskich, następnie dowódca 1 Pułku

Karol Anders

Ułanów. Po bitwie pod Kockiem niemiecka niewola, m.in. w Murnau. Od maja 1945 w 2 Korpusie Polskim, gdzie po odbyciu stażów zastępca dowódcy 16 Pomorskiej Brygady Piechoty w 2 Warszawskiej Dywizji Pancernej. Po rozwiązaniu PSZ pozostał na emigracji w Wielkiej Brytanii. Pochowany na cmentarzu przy Welford Rd. w Leicester. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 577).

Awanse: podporucznik (1919), porucznik (1932), rotmistrz (1919), major (1924), podpułkownik (1937), pułkownik (?)

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Karol Anders, I.482.90-8494, Z. Kościański, *Anders Karol [w:] Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945*, T. 2, cz. 2, Koszalin 1993, s. 13, 14.